

OSTATNIE WIADOMOŚCI

KUPON

14 maja 1935 r.

10 gr.

Przebiegła miesięczna
zł. 1-95
• odbieram w administracji

KRAKOWSKIE

Rok V.

Kraków, sobota 25 maja 1935 r

Nr. 143

Sądy odmawiają eksmisji

jeśli spór dotyczy wysokości komornego

Cytowaliśmy swego czasu orzeczenie Sądu Najwyższego, według którego wynikało, że właściciel domu ma obowiązek udawadniania wysokości czynszu za dany lokal, według norm ustawy o ochronie lokatorów. Poza tym właściciel domu musi udowodnić, że istnieje ważna przyczyna wypowiedzenia lokatorowi mieszkania w tym wypadku, o ile lokator zarzuca właścicielowi domu, że żąda nie odpowiedniego komornego i przez to odmawia płacenia tego komornego. Otóż, w tych wypadkach, jak orzekł Sąd Najwyż-

szy, właściciel domu musi przede wszystkim zwrócić się do urzędu rozjemczego lub sądu powszechnego o określenie sumy komornego.

W związku z tem, zasadniczym orzeczeniem, sądy grodzkie odmawiają wydawania wyroków eksmisyjnych w tych wypadkach, o ile lokator wpłaca systematycznie właścicielowi do mu komorne, nawet w wysokości mniejszej, niż tego żąda od najmu. W konkretnym wy-

padku lokator wpłacał właścicielowi domu, co miesiąc pewną sumę, mniejszą od podstawowego komornego, obliczonego na zasadzie przepisu ustawy o ochronie lokatorów. Sąd grodzki odmówił eksmisji, pomimo, iż zebrała się z niedopłaconych rezerwa suma, przekraczająca wysokość dwumiesięcznego czynszu. Sąd stanął na stanowisku, że właściciel domu winien był zwrócić się przedewszystkiem do rozjemstwa.

Obrona powszechnego pokoju przy pomocy samolotów

Wielka mowa wicepremiera Anglii

LONDYN, (PAT). Agencja Reutersa donosi: Otwierając debatę izby gmin w sprawie zbrojeń. Baldwin oświadczył: „Gdy wyznaczano datę dzisiejsze, debaty, liczyliśmy się z tem, że mowa kanclerza Hitlera będzie wygłoszona dostatecznie wcześnie, tak, aby wszystkie ugrupowania tej izby mogły zbadać jej treść przed dyskusją. Niestety wówczas nastąpił zgon nie odżałowanej pamięci Marszał-

ka Piłsudskiego. Pragnę wyrazić Narodowi Polskiemu w imieniu nas wszystkich kondolencje z powodu tej straty (po takiwaniu całej izby). Uroczystości żałobne wpłynęły na odroczenie mowy kanclerza Hitlera, jednakże nie mogłem pominąć okazji i nie zwrócić uwagi na tę doniosłą deklarację, która będzie zbadana przez rząd brytyjski z całą dokładnością.

Przechodząc bezpośrednio do zagadnienia obrony narodowej, Baldwin wyraził nadzieję, że izba i kraj unikną wszelkiej paniki na temat tego zagadnienia. Unikamy zaniepokojenia w tej dziedzinie, bo zaniebania właściele prowadzą do paniki. Jeżeli Wielka Brytania powstrzymała swe zbrojenia w nadziei na pewnego rodzaju powszechno ograniczenia zbrojeń, to jednak żaden rząd brytyjski odpowiedzialny nie mógł zaniedbać tego, co jest nie tylko zagadnieniem obrony narodowej W. Brytanii, ale jednocześnie kwestią wykonania przez nią zobowiązań, wynikających z paktu Ligi Narodów.

Świadomość, że możemy wykonać nasze zobowiązania, doda odwagi wszystkim pragnącym żyć w pokoju i odwróci innych, którzy nie obecnie, ale w przyszłości, w momencie zapreżenia, mogliby próbować zapomnieć o swoich uroczystych zobowiązaniach, wynikających z paktu Ligi Narodów, lub paktu Kelloga.

Przypominając, że kanclerz Hitler dąży do osiągnięcia pod względem zbrojeń lotniczych równości z Francją, Baldwin oświadcza, że to właśnie wyliczenie stanowi podstawę jego rachunków. Wybieramy dla W. Brytanii, jako liczbę przybliżoną 1500 jednostek lotniczych pierwszolinowych.

Niemie żądnych podstaw do paniki, ale muszę powiedzieć, że nie pozostałbym w rządzie, któryby nie przedsięwziął zarządzeń równie energicznych, jak te, które czynimy obecnie. Na zakończenie Baldwin oświadczył, że największym niebezpieczeństwem dla świata jest obawa, którą żywią wszystkie narody.

Służący zamordował dyrektora

Straszna zbrodnia w gimnazjum węgierskim

BUDAPESZT (PAT). W budynku gimnazjalnym Benedyktynów w centrum Budapesztu zamordowano wczoraj w nocy, uderzeniem siekiery w głowę,

dyrektora gimnazjum, znanego wychowawcę i ogólnie szanowanego przeora konwentu Benedyktynów o. Mattyasovszky.

Według przypuszczenia policji, mordercą jest służący zamordowanego, który rano zbiegł. Przyczyna morderstwa dotychczas nieznaną.

Orkan szalał nad pow. Dąbrowskim

Wiatr wrywał drzewa z korzeniami

Nad południową i środkową częścią powiatu Dąbrowskiego przeszła niezwykle gwałtowna burza połączona z gradobiciem. Chwilami burza przybierała rozmiary orkanu. Był on tak gwałtowny, że w wielu miejscach powrywał drzewa z ko-

rzieniami. Na terenie nawiedzonym przez burzę zniszczonych zostało 14 domów mieszkalnych, 75 stodoł, 10 chlewów. Poza tem wielka ilość domów została uszkodzona.

Padający w czasie burzy grad

wielkości kurzego jaja poczynił poważne szkody w zasiewach, a w całej okolicy powybijał 30 procent wszystkich szys.

Kilka osób zostało zranionych. Na tereny nawiedzone orkanem wyjechał wiceminister Wańkiewicz.

Zakonnice skazane na więzienie

za wykroczenia dewizowe w Berlinie

BERLIN (PAT). Przed berlińskim sądem ławniczym odbył się wczoraj drugi skolei proces o wykroczenia dewizowe, dokonane tym razem przez dwie zakonnice, należące do zakonu Augustynek. Pod zarzutem wykroczeń dewizowych stanęły: przełożona zakładu Marja Nennek oraz zarządczyni klasztoru Gertruda Dohm.

Obie oskarżone przyznały się do winy, oświadczając, że nie zdawały sobie sprawy z konsekwencji, jakie czyn ich pociągnie. Prokurator wystąpił z wnioskiem o skazanie oskarżonych na karę 5 lat ciężkiego więzienia oraz kary pieniężnej.

Obydwie oskarżone, odpowiadające z więzienia śledczego, występowały w strojach zakonnych.

W godzinach wieczornych zapadł wyrok, skazujący przełożoną Marję Nennek na 5 lat ciężkiego więzienia oraz 121 tysięcy marek grzywny, z za-

mianą na dalszych 12 miesięcy ciężkiego więzienia. Druga oskarżona, siostra Dohm, skazana została na 10 miesięcy więzienia oraz 1000 marek grzywny. Poza tem zarządzone ścisłe nadzienie 190 tysięcy marek od klasztoru, do którego należały oskarżone.

Potworne matkobójstwo w Kieleckiem

Porabiał matkę na kawałki, bo nie chciała mu kupić ubrania

Wypadek niezwykle okrutnego matkobójstwa zaszedł na terenie pow. pińczowskiego we wsi Luśków.

23-letni Stanisław Kocjan, zamordował swą matkę, Marcjanę, podrywając jej podczas snu brzytwą gardło, a następnie porabiał zwłoki siekierą.

Na wieść o zbrodni, mieszkańcy wsi usiłowali dokonać na

Niezwykły skandal

Na posiedzeniu komisji odwoławczej dla spraw podatkowych przy izbie grodzkiej, rozpatrywano odwołanie jednego z b. wice-ministrów skarbu, p. W., który swego czasu kierował departamentem podatkowym.

Rzecznik wice-ministra, które mu władze skarbowe zarzuciły niedokładność w zeznaniu podatkowym, zażądał przesłania sprawy do Rady Adwokackiej.

Wice-minister W. jest obecnie członkiem palestry. Sprawa ta w szerokich kołach gospodarczych wywołała zrozumiałe zainteresowanie.

mordercy samosądu, jednakże policja przeszkodziła temu, aresztując zbrodniarza.

Jak wykazało pierwotkowe dochodzenie, przyczyną potwor-

nego matkobójstwa była odmowa matki wykupienia Kocjana nowego ubrania. Kocjana przewieziono do więzienia w Kielcach.

Pierwsze jaskółki wyborcze

Jak się dowiadujemy, w związkach zawodowych rozpoczyna się już w tym tygodniu oficjalne stwierdzanie ilości członków, należących do danej organizacji.

Badania skuteczniają specjalnie delegowani urzędnicy, celem ustalenia liczebności członków, a to prawdopodobnie dla wyborów, według nowej ordynacji.

Lody z solą bydlęcą

Kontrola brygady skarbowej otrzymała informacje, że w niektórych mniejszych fabrykach lodów zamiast soli naturalnej używana jest sól bydlęca, sprzedawana wyłącznie rolnikom. Naskutek tych informacji przeprowadzono rewizję przy ul. Wolskiej Nr. 132 w fabryce lodów należącej do Rajzli Korcarz Zajęto i skonfiskowano 700 kg. soli bydlęcej używanej do wyrobu lodów. Właściciel-

ka, jak stwierdzono, kupiła sól za sfałszowanymi zaświadczeniami.

Poza tem dokonano rewizji w fabryce lodów I. Kotlickiego przy ul. Grzybowskiej 29, gdzie również zajęto 400 kg. soli bydlęcej, otrzymanej przez Kotlickiego w drodze nielegalnej.

Korcarz i Kotlicki pociągnięci zostali do odpowiedzialności karno - skarbowej.

Twarde veto prez. Roosevelta

WASZYNGTON (PAT). — Prezydent Roosevelt stanął wczoraj przed kongresem, aby uzasadnić osobiście swoje veto w sprawie projektu ustawy Patmana o wypłacie zasiłków b. wojskowym z nowej emisji banknotów na sumę dwóch miliardów dolarów.

„Wprawdzie zwiększenie deficytu o 2 miliardy dolarów —

mówił prezydent — nie wywołałoby bankructwa Stanów Zjednoczonych, ale, gdybyśmy poszli drogą ustępstw dla wszystkich grup, byłoby to niebezpieczne dla państwa”.

Prezydent przypomniał, że do końca roku budżetowego dla b. żołnierzy przeznaczono 7.800 milionów dolarów, nie licząc do różnych zasiłków.

Na krok od katastrofy

Nieprzytomny szofer przy kierownicy

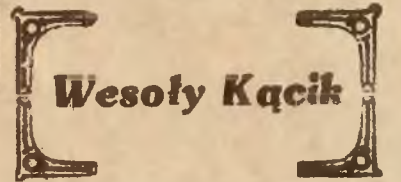
BUDAPESZT (PAT). Premier węgierski Gömbös omal nie legł wczoraj katastrofie.

Szofer, prowadzący auto premiera, jadącego z prowincji na posiedzenie parlamentu, zemdlał przy kierownicy. W ostat-

nij jednak chwili zdołał nad samym rowem przydrożnym za trzymać samochód, zapobiegając w ten sposób katastrofie.

Szofera, który następnie poważnie zasłabł, odwiezło pogotowie do szpitala.

Wspomnienia o Marszałku z chmurnych dni Jego życia Metoda, która doprowadza do obłędu...

A tymczasem w celi Rokity działy się w dalszym ciągu niesamowite rzeczy. Tupot nóg mieszał się z okrzykami strażników i nawoływaniem oficerów. Piłsudski zdawało się, że wyskoczy ze skóry.

Upłynęło kilka dręczących minut. Na korytarzu rozległy się kroki. Zbliżały się do celi Piłsudskiego.

Rozległ się zgrzyt klucza, drzwi otwarły się i na progu stanęła wyniosła postać Sidelnikowa. I po nim poznać było, że jest lekko wzburzony. Uważnie spojrzął na Piłsudskiego i zapytał:

— Czy to pan tak krzyczał?

— Tak, to ja — odparł Piłsudski. — Katujecie tam niewinnych ludzi. Przecież to mordownia!

— Niech się pan nie denerwuje. Stało się nieszczęście. W więzieniu często zdarzają się takie rzeczy. Trudno, nerwy nie zawsze wytrzymują. Pański sąsiad, student, Antoni Rokita zupełnie niespodziewanie dostał ataku furji. Ludzki wypadek. Wezwaliśmy lekarza. Trzeba było nieszczęśliwemu założyć kaftan bezpieczeństwa. Pan rozumie. Lekarz zastosował jakiś zastrzyk no i teraz p. Rokita śpi. Jutro odeślemy go do szpitala. A pan niepotrzebnie wali w drzwi.

— Nie wiedziałem, że coś się podobnego stało — tłumaczył się Piłsudski.

Nie wierzył jednak wyjaśnieniom Sidelnikowa.

Dodajmy, że Piłsudski niezupełnie orjentował się jaką rolę odgrywał Sidelnikow w stosunku do politycznych więźniów — Polaków.

Zastanowiło jednak Piłsudskiego, że Sidelnikow jakby tłu maczył się. Mógł przecież prosto za brak subordynacji ukarać krnąbrnego więźnia. Tak jednak się nie stało. Sidelnikow

opuścił celę Piłsudskiego, nie zapowiadając żadnych represyj. Pozostawszy samotnym w celi, Piłsudski przemyślał nad wypadkami. Zbliżył się do ściany i uważnie nasłuchiwał czy nie dochodzą stamtąd jakieś szmery. Ale nie. W celi Rokity panowała niczem niezmacona cisza.

Jednak trzeba było za wszelką cenę dowiedzieć się co się stało z Rokitą. Piłsudski sądził, że uda mu się zasięgnąć języka podczas spaceru. Okazało się to zupełnie niemożliwe. Więźniowie byli umiejawnie pilnowani przez strażników. Od nich dowiedział się Piłsudski zgoła niesamowitych rzeczy.

I tak, według jednego Rokita został powieszony, według drugich odwieziono go w stanie beznadziejnym do szpitala.

Kilka dni trwał niepokój Piłsudskiego. Wreszcie postanowił działać. Otrzymał ostatnio książkę Orzeszkowej odesłał z więzienia, a na jednej ze stronic paznokciem naznaczył szereg liter. Po odcyfrowaniu brzmiało to:

— Nie ma Rokity.

Wiadomość ta dotarła do partii, gdzie natychmiast zastanawiano się nad ułożeniem

dalszego planu. Oczywiście zwrócono się do nieocenionej Paszkowskiej. Ta znów zgłosiła się do Sidelnikowa i wkrótce prawda była znana.

Piłsudski otrzymał w dwa dni później paczkę, a w niej zrecznie ukryty świstek papieru, z treści którego samotny więzień dowiedział się, że jego sąsiad Rokita istotnie dostał ataku furji. Nie był to jednak przypadek, gdyż powstał naskutek specjalnych „metod”.

A było tak. Władze doszły do przekonania, że młody Rokita wie o wielu rzeczach. Należało go za wszelką cenę przyprzeć do muru. W tym celu został sprowadzony do Cytadeli specjalny wysłannik ochrony, znany ze zniechania się nad więźniami politycznymi. Jego to pieczy oddano Rokitę.

I rozpoczęła się straszliwa, jedyna w swoim rodzaju „praca”. Noc w noc budzono niespodziewanie Rokitę, przez mroczne korytarze prowadzono do kancelarii, gdzie oczekiwał uśmiechnięty wysłannik ochrony.

Rozpoczynało się od cichym głosem zadawanych pytań, zrazu obojętnych, a potem bezpośrednio zahaczających o udział

Rokity w partii. Rokita trzymał się dzielnie.

Noc, w noc, w noc. I zawsze wtedy, gdy Rokita był najbardziej zaspany. Trzymano go godzinę, nieraz dwie, a następnie prowadzono do celi.

Trwało to sześć tygodni. Z dnia na dzień Rokita tracił siły. Trwał przy swym uporze.

Nadszedł jednak dzień, gdy nerwy nie wytrzymały. Stałe życie w naprężeniu, w oczekiwaniu jakichś dzikich niespodzianek, Rokita nie sypiał w obawie, że może wyrwać się mu podczas snu niepotrzebne słowo.

I nadszedł dzień. Rokita dostał ataku furji.

O tem wszystkim dowiedział się Piłsudski. Nie wyobrażał sobie, by można było stosować tego rodzaju metody w stosunku do młodych mężczyzn. Gnębiła go myśl, że jest bezsilny. Że jest teraz słaby.

A gdy nadeszła noc, Piłsudski padł na prycze i trwał w bezruchu kilka godzin. Wreszcie zasnął. Trapiły go koszmarne sny. Sen był bardzo męczący...

Dalszy ciąg nastąpi.
Miecz.

Tyle obecnie osób chodzi na walki atletów w cyrku, tyle o nich się pisze, więc i ja postanowiłem pójść zobaczyć, jak walczą, no i parę słów napisać.

Na widowni tłok, orkiestra gra marsza i na arenę wkraczają atleci. Następuje prezentacja. Przysłuchuję się rozmowom siedzących obok mnie widzów.

— Te Felek, żeby ja był taki wysoki, jak o ten z lewej strony, toby był klawo.

— Dlaczego?
— Ano dulca mógłbym sobie od latarki gazowej zapalać, jakbyś chciał mi dać w mordę, to dałbym ci takiego kopniaka, żebyś się łobuzie jeden w policzek trzaskany, nie obudził wcześniej, jak na sąd ostateczny! Draniu ty jeden! Pieska twoja niebieska!

— Antos, przyjacielu serdeczny, przymknij jadacznice, bo będzie źle!

I ci obaj panowie rwą się już do bitki, przemawiając do siebie coraz głośniej.

— Ciszej, ciszej! — rozlegają się wołania. — Walki się zaczynają!

Antos i Felek stygną w swym wojowniczym zapale.

— Faktycznie o co ci Antek chodziło?

— A tobie o co?
— Mnie o nic.
— No to patrz.

Tymczasem rozgorzała na arenie zacięta walka dwóch olbrzymów.

— Kolego kochany, ostrożnie — mówi jeden z nich. — Jestem dziś w niedyspozycji.

— To kładź się na łopatki.
— Przecież sam nie mogę, wy mnie kładźcie, tylko proszę was ostrożnie.

A na widowni aż huczy. Widzowie podziwili się na dwa wrogie sobie obozy, jedni byli za małym, łysym, pulchnym grubasem, drudzy za szczupłym, wysokim zapaśnikiem.

Naraz publiczność zaczyna szeleć, słychać okrzyki:

— Leży, leży!

Entuzjazm tłumów i mnie się udziela. Chwytam jakąś damę wpół i całuję ją długo w oba policzki. Jakiś facet wali mi z radości kopię niżej krzyża, siedzącego przedemną pana. Wtem czuję czyjąś rękę w kieszeni, odwracam się.

— Co pan chcesz od mojej kieszeni? — pytam.

— E, tak sobie sięgnąłem — mówi zapytany. — To z radości. Chciałem ściągnąć parę złotych i wypić za zdrowie tego grubasa. Przecież on zwyciężył. Nikodem Zdun.

„KAZIMIERZ JAGIELLONCZYK”
W TEATRZE WYOBRAŹNI

Pogodny, niemal komedjowy, niedokończony utwór Wyspiańskiego jest niemal unikatem w jego twórczości tak posępnej i tragicznej. Fragment z tego utworu nada w dniu 24 maja o godz. 18.10 teatr wyobraźni.

Nasza wielka ankieta z narodami

„Co przeżywa kobieta pracująca” Byłam praczką i służącą...

(Godło: Cierpienie)

Po dość długich targach i sporach zgodziłam się dla świętego spokoju na postawione warunki, spakowałam rzeczy i opuściłam mieszkanie. Udałam się do znajomych. I tu od razu słyszę:

— Niech się pani u nas zatrzyma. Jeden pan poszukuje

gospodyni, to my panią zaproponujemy.

Istotnie otrzymałam pracę, miałam się zgłosić za dwa tygodnie. Niespodziewanie patrzy na swą szyję i widzę, że mam jakiś guz i to dużej wielkości.

Ze strachu pobiegłam do lekarza. Ten obejrzał i stwierdził, że należy bezwzględnie do końca operacji. Błagałam doktora, by coś zdziałał, że mam objąć posadę. Niewiele to pomogło. Musiałam zawiadomić tego pana i oczekiwałam na operację.

No i nadszedł dzień operacji. Ułożono mnie na stole, słyszę rozmowy lekarzy. Zakładają mi na twarz maskę, kilka razy we stchnęłam i zapadłam w ciężki sen.

Nie wiem, jak długo to trwało, ale gdy się przebudziłam, już było po wszystkim. Czulałam się osłabiona, lecz, jak twierdzili lekarze, niebezpieczeństwo nie zagrażało memu życiu.

Nazajutrz po operacji chciałam o własnych siłach powstać. Udało mi się. Wszyscy dziwili się i twierdzili, że naprawdę jestem wspaniałym okazem zdrowia. A w kilka dni później już stałam o własnych siłach. Dzi-

wili się wszyscy, dziwili się lekarze, a nawet i ja sama byłam zdumiona.

Cieszyłam się, jak małe dziecko, że wreszcie wyjdę ze szpitala, że nie będę potrzebowała spędzać bezsennych nocy.

Wypisano mnie ze szpitala. Odrzucałam się o adres tego pana, który chciał wziąć mnie na służbę. Okazało się, że pan ten zrezygnował już z przyjęcia mnie, gdy dowiedział się, że byłam u państwa, z których obydwójce chorowali na raka. Ale to była nieprawda!

Co miałam robić? Przysłałam do swej kuzynki i opowiadałam jej, że dzięki chorobie straciłam pracę. A ona na to:

— Ja mam dla ciebie, Krysiu, pracę. Tu była moja jedna krewna, ona wyjeżdża na letnisko i potrzebuje odpowiednie go człowieka. Zgódź się, a będziesz miała dobrą pracę.

Zgodziłam się. Mój pan był to nielada dziwak. Pamiętam, przychodzi do kuchni, każe sobie podać miskę ciepłej wody i powiada:

— Proszę postawić tu i wskaż mi na swoje nogi. A potem:

— Proszę wyszorować. Jak więc widzimy, był to rzadki typ dziwaka.

Dokończenie nastąpi

NA MAŁEJ WOKANDZIE...

Odstępne dla męża

(A. E.) Pani Karolina Switoń jest krawcową. Właśnie wyszła z pracy za swoją potrzebą, gdy zatrzymała ją jakaś obca niewiasta, pytając:

— Zdaje mi się, że z panią Switoń mam okoliczność?

— To ja, a o co się pani rochodzi?

— Po odstępne przyszedłam.

— Po odstępne? A za co?

— Za męża mojego, Czajkowskiego, którego mi pani bałamuci!

— Co też pani klepie? Cnotliwa rozwódka jestem. Z zadnemu mężczyznanym się nie zadaję, chyba że z kawalerami!

Pani Czajkowska aż pobladała ze złości.

— W żywe oczy będziesz mi się pani zapierać? Przecież sama widziałam, jak się nad Wistą waleśali!

— A co mi nie wolno? — obruszyła się pani Karolina. — Jak mam upodobanie, to furt będę spacerować z panem Czajkowskim. Ale, żeby odstępne płacić za chłopca, to taka głupia już nie jestem.

— Pani Switoń! Zapłać pani po dobroci. Przecie rozumiesz pani sama, że jak się komu zabierze stół, albo szale, to trza mu za to forsę wybulić. Także samo i za cudzego męża trza płacić.

— A jak nie zapłacę, to co mi pani zrobi?

— A przyjdę z koleżankami od Szlenkiera, gdzie pracuję, i

tak pani mordę spierzemy, że rodzona babcia pani nie pozna!

— Ja się tam pani koleżanek nie boję! Może mnie pani razem z niemi tutaj pocałować!

I pani Karolina uszkała mijsce, zupełnie nie nadające się do całowania.

— Ja cię nauczę! — krzyknęła wówczas zdradzona małżonka i, rzuciwszy się na zuchwałą rywalkę, kropnęła ją parokrotnie po głowie kluczem od mieszkania.

Za ten krewki czyn stanęła pani Agnieszka Marja Czajkowska przed Sądem Grodzkim (Odział 10).

— Może się panie pogodzą? — zaproponował sędzia.

— Ja to owszem — rzekła pani Czajkowska — bo i tak mój walkoń już wrócił do mnie.

— A pani Switoń?

— Ja też się mogę pogodzić — rzekła pani Karolina — ale pod warunkiem, żeby pani Czajkowska jeszcze dzisiaj swemu staremu skórę wygarbowała. Za swoją krzywdę i za moją!

Pani Czajkowska chętnie przystała na tę propozycję, no i sprawa umorzono.

Siedzące wśród publiczności sądowej niewiasty były bardzo zadowolone z polubownego załatwienia sporu. Mężczyźni natomiast milczeli ponuro, wyobrażając sobie bęty, oczekujące na Czajkowskiego, po powrocie żony do domu.

PROGRAM RADJOWY

6.30 Pieśń „Kiedy ranne wstają zorze”. 6.33 Pobudka do gimnastyki. 6.36 Gimnastyka. 6.50 Muzyka. 8.00 Audycja dla szkół. 8.05 Audycja dla pobożnych. 12.05 Koncert z płyt. 12.50 Chwilka dla kobiet. 13.05 Muzyka symfoniczna. 15.45 Muzyka z płyt. 16.30 „Listy od dzieci”. 16.45 Kwadrans słownych artystów. 17.00 „Dyskutujmy o instynkcie macierzyńskim”. 17.15 Koncert solistów. 17.40 Audycja dla chorych. 18.10 Teatr Wyobraźni. 18.30 Koncert reklamowy 18.45 Płyty 19.15 „Skrzynka rolnicza”. 19.25 Wiadomości sportowe. 19.35 Utwory na altówkę. 19.50 Feljeton aktualny. 20.00 „Jak spędzić święto”. 20.05 Pogadanka muzyczna. 20.15 Koncert symfoniczny z Filharmonii Warsz. 22.30 „Pocci Litwy dzisiejszej”. 22.45 „Chrońmy zabytki

przeszłości”. 23.00 Wiadomości meteorologiczne. 23.05 Muzyka salonowa.

INSTYNKT MACIERZYŃSKI I JEGO WARTOŚĆ SPOŁECZNA

W odczycie piątkowym dn. 24 b. m. godz. 17.00 prelegentka p. Róża Czapliska-Mutermilchowa, która już kilkakrotnie zabierała głos w tym cyklu pogadanek, tym razem omówi problem instynktu macierzyńskiego i jego wartości społecznej, zakładając tezę, że instynkt macierzyński wtedy tylko ma wartość dodatnią społeczną, jeśli matka sama jest czło wiekiem społecznym, jeśli siebie i swe dziecko pojmuje jako część społeczeństwa, jeśli nie ulega tylko ślepeму instynktowi, który każe jej chronić i izolować dziecko od życia.

Nowe książki

„NOTARJUSZ Z HAWRU”

Autor „Żywotów meczenników”, „Dwóch ludzi”, „Pamiętnika Salazara” — Jrzy Duhamel, jeden z czołowych pisarzy współczesnej Francji i jeden z najuczciwszych reprezentantów tego kierunku, który szuka całego człowieka w jego czynach, myślach i najprostszych wzruszeniach. Ma już w Polsce opinię ustaloną. To niewątpliwie żywe zainteresowanie wywoła wydana przed kilku dniami u Gebethnera i Wolffa najlepsza jego powieść „Notariusz z Hawru”. Tematem powieści są „wspomnienia dzieciństwa”, temat pozornie zwykły we wszystkich piśmiennictwach. Tylko, że Duhamel tchnął w te wspomnienia tyle siły twórczej, ożywił je tutaj prawdą, a podał z taką siłą ekspresji i rasowego humoru, że jego „Notariusz z Hawru” wysuwa się na czoło tego rodzaju literatury, skupia uwagę czytelnika, staje się przedniego gatunku lekturą, pełną uśmiechów i uroków.

Terenem akcji jest Paryż, bohaterami młodzi i starsi Francuzi, ale mimo to można zgóry przewidzieć, że ten powieściopisarz wśród polskich czytelników, którzy poprzez powieść Duhamela przeżyją własne wzruszenia młodzieńcze, własną ławę szkolną i swoje pierwsze starcia z życiem.

O czym mówią i piszą?

Polacy górą w Czechosłowacji — Program społeczny Marszałka — Fatalizm pułk. Lawrence'a i Hausnera

Wybory w Czechosłowacji dały wynik nieożekiwany, który zmienia układ sił politycznych w państwie. Nas interesuje najbardziej rezultat w odniesieniu do mniejszości polskiej. Głosowanie wykazało znaczny wzrost żywiołu polskiego w Czechosłowacji. Blok słowiański, który grupował zwolenników Hlinke, Polaków, Rusinów i narodowców Razusa, wyszedł zwycięsko z ognia wyborczego. W związku z tem, „I. K. C.” prze widuje:

„Jeśli blok słowiański miał się utrzymać dalej i na terenie parlamentarnym, jeśliby przedstawiciel ludu polskiego za Olzą miał wobec zamierzonych udziału stronictwa ks. Hlinke w rządzie znaleźć się również w przyziemnym wielkim obozie koalicji rządowej, musiałaby się siła rzeczy zmieścić dotychczasowa polityka rządu wobec tego ludu. polityka tępienia i wy naradawiania, polityka gwałtu i prze mocy, bezwzględności i przesławiania. Polacy za kordonem. Spoglądając stale na swą wielką Macierz — mocarstwową Polskę, chcieliby być lojalni mi obywatelami państwa, na którego terenie mieszkają, żądają dla siebie jednak już nie należnych im praw i sprawiedliwości, ale choćby tych wzglę dów, jakimi cieszą się i cieszyli się zawsze — Niemcy czescy”.

W. Rzymowski w „Kurjerze Porannym” zamieścił artykuł, p. t. „Dzieło życia Piłsudskiego”. Przytoczymy z jego pracy wstęp, traktujący o programie społecznym Marszałka:

„Piłsudski, stojąc na czele Państwa, nie dał Polsce programu budowy społecznej; nie znaczy to jednak, aby pochwałal w strukturze dotychczasowej to wszystko, co jest w niej anarchizmem, krzywdą ludzką lub zalamowaniem źródeł świętej energii, utajonej w masach. Wysiadał z pojęcia swej dawnej ideologii socjalnej na stację Niepodległość, ale pośluga nie wstrzymał. Jemu lud wiejski zawdzięcza zasadniczy zrąb reformy reform; Jego dekretach oparło się ustawa dawstwo społeczne, stanowiące po dzień dzisiejszy najsilniejszą zdobycz w rękach demokracji pracowniczej a jednocześnie wymowny dowód na to, jak pierwszy Naczelnik Państwa rozumiał kierunek, w którym dalszy rozwój tej demokracji potoczy się powoli. Nie Jego było winą, że sejmowi tej demokracji heroldowie, młot walący z zastojem i obskurantyzmem pewnych sfer społeczeństwa, wystąpili do walki przeciw Budownicemu Państwu”.

„Gazeta Polska” w korespondencji z Londynu pisze o „biegającym rycerzu”, nazywając w ten sposób przed kilku dniami zmarłego po katastrofic motocy-

Zbrodnia udreczonej kobiety

Siekiera poraniła męża, który dusił tescia

Wczoraj ławę oskarżonych w warszawskim Sądzie Okręgowym zajęła młoda, bo zaledwie 24 lata licząca, kobieta, która nieszczęśliwe pożycie małżeńskie popchnęła do zbrodni.

Chmielewska wraz z mężem swym, Stanisławem zamieszkiwała w barakach dla bezdomnych na Anopolu. Mąż jej miał dorywczą pracę, ale zarobki swe topił w wódcę, nie dba-

jąc o los żony i dwojga dzieci. Ciężkie warunki materialne i pi-jackie wybryki męża skłoniły Chmielewską do tego, że w paź-dzierniku roku zeszłego opuściła dom mążowski i wraz z dzie-

ćmi przeniosła się rodziców, przy ul. Leszno 96. Tam wprowadziła bieda nie była mniejsza, ale znalazła Chmielewska ludzkie traktowanie.

Po 4 dniach, opuszczony mąż przyszedł do tesciów, domagając się od żony zwrotu jednego syna. Chmielewska odmówiła. Powstała awantura i bójka, w której po stronie córki stanęli jej rodzice.

W pewnym momencie Chmielewska schwyciła siekiere i za dała mężowi ciosy obuchem w głowę.

Chmielewski wybiegł na korytarz. Rozwścieczona kobieta wypadła za nim. Chmielewski potknął się w ciemnym korytarzu i upadł.

To nie powstrzymało napół-przytomnej kobiety. Jeszcze dwukrotnie uderzyła leżącego męża ostrzem siekiery. Na jego krzyk wybiegli sąsiedzi i uratowali Chmielewskiego od niechybnej śmierci.

Wzwołane Pogotowie stwierdziło 7 ran ciętych na ciele.

Chmielewska odpowiadała za usiłowanie zabójstwa.

Z zeznań świadków, których powołała oskarżona i jej obrońca adw. Dietrich, wynika, iż Chmielewska chwyciła siekiere w momencie, gdy mąż dusił za gardło jej ojca. Widząc ojca w niebezpieczeństwie życia, straciła panowanie nad sobą.

Inni z pośród świadków opisali ciężkie życie Chmielewskiej, która nieopatrznie wyszedłszy zamaż, przeżyła całą gehennę.

Klacz zamieniona w wałacha

Niesamowitości na procesie p. Daszewskiego

Urządzący przy Ministerstwie Rolnictwa i Reform Rolnych sąd stewardów, będący najwyższą instancją w sprawach hodowlanych i wyścigowych, na posiedzeniu w dniu 20 grudnia 1933 r. wykluczył ziemianina i hodowcę koni Wacława Daszewskiego z towarzystw hodowlanych, zabraniając mu zajmowania się wy-

ścigami, a w szczególności puszczania koni ze swojej stajni na torach krajowych.

Stało się to naskutek doniesień i skarg, jakie posypały się z sfer wyścigowych na działalność Daszewskiego. Sąd stewardów przesłuchał wielu świadków, którzy na sądzie złożyli świadectwa wprost niesamowite o postępowaniu Daszewskiego.

Prezes poznańskiego towarzystwa wyścigowego zeznał, że Daszewski przy sprzedaży proponuje konie rasowe czystej krwi, a w rzeczywistości sprzedaje konie niemal dorózkarskie o wątpliwem pochodzeniu, a niewątpliwie niskiej wartości.

A już zeznanie Bohdana Zienarskiego było dla Daszewskiego drugocenne: oto Daszewski proponował nabycie kl. Bichette, którą okazał nabywcy. Po uzgodnieniu warunków Daszewski wydał zamiast klaczy Bichette, wałacha!

Jan Grabowski zamierzał na być ogiera Netto, który został mu przedstawiony jako pochodzący od matki Chmury. Po nabyciu tego ogiera okazało się, iż nie mógł on pochodzić od klaczy Chmury, gdyż ta płód swój poroniła, nieostrożnie potknąwszy się o kamień.

Tego rodzaju „kwiatki” z działalności hodowlanej Daszewskiego skłoniły sąd stewardów do powzięcia decyzji wykreślenia Daszewskiego z listy hodowców i „turfiarzy”.

Daszewski teraz wystąpił do sądu państwowego, żądając ukarania wszystkich świadków, biorących udział w sądzie stewardów, za zniesławienie.

W ośmiu skargach, wytoczonych przeciwko ośmiu oskarżonym, twierdzi, że zeznania

mijają się z prawdą i zawierają okoliczności wysoce uwłaszczające jego czci. Daszewski uważa, że zeznania wszystkich tych osób były podyktowane walką konkurencyjną, mającą na celu unicestwienie największej stadniny koni angielskich, jaką posiada w Laskach koło Bielan.

Wszystkie te sprawy znalazły się na wokandzie Sądu Grodzkiego Oddz. XII (Trębaczka 1), gdzie były rozpoznawane wczoraj, a zakończone będą dziś.

Sędzia Kostecki z ogromną znajomością spraw wyścigowych prowadził rozprawę, w których zarówno strony, jak i pełnomocnicy, wykazują znaczny temperament.

Do sprawy zostali powołani znani z toru mokotowskiego właściciele stajen z gen. Andersem, płk. Zakrzewskim i in.

Pierwsza sprawa, w której oskarżony był płk. Mściława Butkiewicz o to, że wyraził się o Daszewskim, iż jeszcze zarząd towarzystwa wyścigów kennyh w Odessie wykł-

go ze swego grona, została umorzona, wobec pogodzenia się stron.

Zabójca niewidomego

skazany na 12 lat więzienia

Wczoraj zakończyła się sprawa Stanisława Federowicza, oskarżonego o zabójstwo z ukrycia niewidomego właściciela nieruchomości na Targówku, Kopczyńskiego.

W sprawie tej, w której niejedno złe słowo padło zarówno w kierunku oskarżonego, jak i zabitego, pierwszy raz od czasu zniesienia sądów doraźnych oskarżyciel publiczny domagał się kary śmierci.

Po długotrwałej naradzie Sąd pod przewodnictwem sędziego Wiszniewskiego ogłosił wyrok, skazujący Stanisława Federowicza na 12 lat więzienia i zasądzający powództwo cywilne.

W motywach wyroku Sąd podniósł, iż specjalnie surowa represja karna musi dotknąć tych, którzy dopuszczają się zbrodni wobec upośledzonych przez życie kalek-niewidomych.

Prok. Naumowicz zapowiedział na sali obrad apelację.

Nieśmiertelny

Odszedłsi Wodzu! Ty, coś Czyny
mocarny
Silnemi barki dźwigał aż do nieba!
Coś zerwał z Polski sen wieków
koszmarny,
Na Cheronei gdy lec było trzeba...
Dudnił gdzieś mdali werblistów
trząsk sucky,
Chwyta za gardło spazm dził...
okrutny!
Idzie Twa wiara... Twa armja —
jak duchy...
I deszcz dziś płacze — jak Twój
naród smatny!
Pomnij, Marszałku, to krakowskie
błonie.
Do deitłady gdy szła Twa konnica?
Pomnij fanfary, ułanów i bronie...
Gdy Iza radości sphywała Ci z lica?
A dziś, Marszałku... jedziesz na
ławecce...
Choć huczą bębny... nie grmi
marsz weselny...
Jeno lzy płyną, na brak pada
kwiecte —
I boleść jęczy! Słyszysz?
Nieśmiertelny!
Janusz Gątarek
Tym oto wierszem składa hold Marszałkowi Piłsudskiemu jeden z naszych Czytelników. Drukujemy, jako dowód najgłębszego żalu, jaki zgon Wodza Narodu wywołał w najszerszych masach.

Śladami przestępców

Człowiek, który zabił

Tajemniczy strzał o północy

II.
Kobieta obejrzała się, słysząc za sobą kroki. Instynktownie przyspieszyła kroku, podświadomie bała się...

Leski szedł coraz szybciej. W kieszeni miał swój stary, służbowy rewolwer, z którym nie rozstawał się od czasu wojny.

Od nieznamomej dzieliło go już tylko parę kroków.

Jan Leski z zimną krwią zmierzzył w nieznaną...

Padł strzał, mącący nocną ci-
szę... Kobieta z głuchym jękiem
upadła.

Nachylił się nad trupem... była młoda, bardzo przystojna i bardzo elegancka...

Z zimną krwią wytarł kolbę rewolweru chusteczką i położył go obok trupa.

Ulica była pusta.

Ciszę nocną rozdarło wołanie: „Policja!.. Policja!..”

Po chwili nadbiegł patrol.

I w ten sposób, inżynier, Jan Leski, stał się klasycznym świadkiem zbrodni. Patrol policyjny wylegitymował go, a w godzinie

poźniej był u siebie w domu.

Ogarnęło go jakieś przedziwne uczucie. Po raz pierwszy od dłuższego czasu był zadowolony z siebie, czuł się wypełni tego słowa znaczeniu, szczęśliwy...

Była godzina 9-ta rano, gdy w mieszkaniu Leskiego zadzwieczał telefon...

— Halo, tu naczelnik urzędu śledczego, komisarz Zygmunt Dalecki, czy p. inżynier Leski?..
Moje uszanowanie, panu...
Poproszę pana do siebie na godzinę 10-tą...

Nasz bohater ubrał się z szybkością błyskawicy, po chwili wspaniałe białe torpedo, tak do brze znane całej Warszawie, mknęło z szybkością strzały w stronę urzędu śledczego...

Pierwsze przesłuchanie.

— Smutna historia, panie inżynierze, — zaczął komisarz.

— Co panu o zbrodni wiadomo?..

— Inżynier zaczął opowiadać:

— Wracałem z klubu. Była upalna noc. Szedłem Alejami Ujazdowskimi, kierując się w stronę domu. Woddali zobaczy-

łem idącą samotnie kobietę. Na głą z jednej z bocznych ulic wybiegi mężczyzna średniego wzrostu, w czarnym gumowym palcie. Zdawało mi się, że prowadził z kobietą ożywioną rozmowę, przyspieszyłem kroku, chcąc interwenjować...

Nagle ciszę nocną rozdarł strzał... Zacząłem biec, ale morderca znikł w ciemnościach. Podbiegłem do leżącej i już w pierwszej chwili zorientowałem się, że mam przed sobą trupa. Zaalarmowałem policjanta... i to będzie chyba wszystko.

Komisarz podziękował Leskiemu i poinformował go, że zabita w bestjański sposób kobieta, na zwała się Dolores de Vuela, że była cudzoziemką, która bawiła w Warszawie ns występach w jednym z najelegantszych, nocnych lokali, że obok trupa znaleziono wojskowy rewolwer...

— A jak się panu zdaje? — spytał komisarz. — Poznałby pan mordercę?..

Sil.
Dalszy ciąg nastąpi

Pełna tabela loterii

Klasa czwarta - czternasty dzień ciagnienia

WYGRANE POCIESZENIA

PO 50 ZŁ.

324 40 19 49 943 1024 427 608 723 897
 921 34 37 40 2050 50 80 654 79 972 74
 3033 224 68 300 405 502 703 53 837 4085
 331 485 735 89 92 832 5516 22 33 50 788
 896 6144 543 44 652 715 7070 142 71 240
 47 94 634 791 892 938 8035 52 110 59 654
 413 9024 64 292 313 432 540 58
 10137 80 86 228 388 440 571 981 11103
 15 22 206 459 528 47 727 12119 187 243
 70 96 373 400 576 632 78 895 970 13037
 101 53 65 71 273 78 323 592 73 615 37
 14289 344 408 557 766 804 38 60 83 15438
 387 639 83 920 43 16047 49 206 80 89
 350 72 420 702 17285 434 553 749 838
 56 18236 639 705 22 19404 26 513 693 771
 943 77
 20120 287 322 463 978 21075 338 471
 336 613 88 736 966 85 22008 61 306 85
 88 408 33 838 918 92 23157 832 954 24110
 91 385 486 532 78 990 91 25181 55 327 58
 563 886 99 904 23 56 26127 335 41 490
 95 671 74 807 949 27118 499 857 88 28008
 439 53 512 52 638 41 965 71 29186 51
 207 58 427 87 867 927
 30088 230 409 41 505 623 740 57 824
 73 917 80 31509 53 684 750 972 82 89
 32066 147 54 213 48 715 25 33029 49 636
 60 91 39 34402 220 40 516 19 99 35009
 40 300 14 515 16 33 56 70 976 36050 271
 224 63 459 513 606 884 922 23 28 92
 37024 44 351 73 543 855 81 38040 202
 369 845 81 39030 130 260 480 561 998
 40014 29 57 286 351 726 822 905 41099
 432 599 609 14 888 42302 28 47 48 422
 554 640 45 942 69 43012 73 84 170 212
 335 64 98 466 517 749 57 429 44311 94
 477 549 95 670 702 804 979 45042 50 129
 57 691 704 8 82 932 46131 35 468 99 582
 889 910 47049 281 517 645 820 999 48058
 158 218 316 53 641 849 49203 11 64 554
 94 728
 50108 49 222 502 43 780 51089 132 41
 44 351 72 408 49 650 703 10 35 65 875
 94 982 52295 337 493 508 43 737 53145
 381 509 54047 64 172 234 35 369 662 786
 45101 211 317 561 786 852 61 91 922 71
 56124 201 94 724 59 833 57188 202 58
 337 439 760 87 58131 77 286 319 87 411
 15 507 647 809 59356 484 536 673 728
 58 63 97 855
 60129 92 459 76 576 641 886 61164 640
 988 62360 87 497 643 76 702 93 931 53
 63137 339 449 676 737 67 64065 100 218
 59 352 556 950 82 65414 519 40 69 690
 728 79 44 66014 289 500 24 26 43 739
 987 67146 350 445 558 640 76 740 849
 72 983 68049 97 233 365 449 502 691 781
 69113 68 239 344 467 793 851
 70105 287 89 441 724 67 79 875 97
 71091 322 453 511 52 622 30 761 97 908
 72312 601 66 737 73062 171 92 369 641
 754 91 815 74182 207 50 618 62 887 936
 75413 42 500 25 615 717 57 76101 560
 77075 178 79 308 502 59 941 78156 211
 650 977 79044 255 437 932
 80092 162 250 75 301 623 743 56 957
 81170 305 13 57 404 31 595 669 798 82025
 233 49 51 368 474 799 936 83020 155 260
 69 79 340 432 511 673 859 84181 91 203
 57 99 307 65 408 86 518 69 874 905 85073
 92 161 276 545 657 754 869 939 86003 96
 121 97 336 437 49 816 87133 82 88 336
 38 404 716 19 821 59 933 88132 221 40
 346 55 520 28 80 623 924 74 89097 157
 544 952
 90123 72 487 96 701 91086 339 428 884
 92012 79 163 258 494 602 711 93313 429
 61 517 24 736 948 94033 182 91 333 436
 97 612 822 42 867 95044 114 338 440 93
 672 95 713 42 970 4 80 914 91 93 96168
 303 5 87 481 524 53 90 692 813 97122 99
 292 482 564 706 826 926 98320 24 530
 668 707 22 807 34 906 96 99106 23 332
 460 92 947 62
 100611 55 208 448 541 49 847 996
 101000 304 604 717 76 102247 306 414
 663 795 16 84 818 103170 82 293 491 547
 841 962 74 104000 24 270 501 762 87 88
 105131 33 435 37 585 887 406806 329 39
 58 587 616 821 60 907 107156 384 402 512
 632 77 831 93 108299 768 974 109208 421
 838 613 717 831 77 932 59 78
 110039 415 43 548 67 613 838 950 73
 113791 94 555 75 710 81 815 36 910 29
 96 112015 145 50 497 609 35 799 894
 113233 364 459 567 639 984 114144 267
 334 85 87 625 723 61 837 79 911 115093
 116 261 64 358 512 92 605 734 882 918 64
 116355 97 461 64 541 61 691 705 809 978
 89 117015 231 326 38 517 615 17 48 711
 933 70 118091 305 587 752 63 119091 235
 86 94 508 24
 120015 46 201 394 553 616 22 93 717
 121066 271 405 20 63 733 42 886 927 64
 80 12236 75 382 489 538 616 53 834
 123188 204 88 342 85 95 577 749 841 983
 124197 262 64 314 472 85 676 86 821 43
 988 125045 75 165 221 461 508 605 25 83
 778 928 126183 299 411 560 64 627 907
 127095 109 78 200 605 715 34 68 90
 123250 314 981 129294 532 96 888 936
 99
 130069 206 87 304 487 558 697 833 72
 901 5 10 64 131092 173 264 337 88 402 44
 92 798 132512 30 798 809 83 133063 170
 202 437 41 536 847 134023 63 85 206 574
 767 64 817 964 69 135002 2 151 242 95
 357 401 10 69 92 704 136010 11 16 109
 325 501 28 846 90 137052 55 262 317 680
 704 831 929 88 138173 608 742 139159
 60 91 587 630 51
 140033 124 380 441 521 792 141150 57
 94 294 401 553 607 914 142286 92 339
 62 520 87 623 35 720 32 37 833 82 85 947
 143041 47 239 431 41 515 43 635 717 86
 937 87 144068 407 530 796 913 32 145052
 229 391 422 55 654 889 97 146019 227 546
 615 22 26 76 731 98 824 147002 195 329

401 49 148023 113 52 71 412 533 61 688
 98 725 71 80 947 82 88 149102 243 59 451
 738 819 91
 150006 223 523 973 151105 52 72 307
 624 89 746 872 872 152083 130 441 639 736
 810 945 153048 93 232 457 653 710 20 85
 916 154034 154 84 283 444 62 615 735 830
 155300 505 83 876 85 156169 289 302 418
 44 539 787 837 86 875 157155 230 94 315
 482 651 98 713 50 912 89 158030 226 33
 95 958 78 159113 25 58 278 358 405 533
 604 29
 160010 167 223 562 63 678 161070 73
 90 109 15 83 226 84 410 48 612 46 822
 162280 318 81 471 600 26 771 163206 367
 68 52 802 26 67 64168 78 427 591 613
 900 77 91 1651450 79 90 235 522 642 706
 849 54 956 89 91 166038 151 201 486
 659 701 879 902 82 167153 216 92 364 76
 125 46 69 540 61 616 86 722 51 853 919
 168017 67 481 727 88 844 934 169081 334
 480 683 852 903 66 90
 170027 80 431 81 611 79 896 906 171022
 120 78 365 455 696 172082 98 126 47
 542 626 38 730 819 971 173258 368 405
 772 97 950 174237 79 910 81 175066 158
 468 523 614 85 90 764 919 70 176277 558
 71 711 36 93 177253 386 88 431 528 751
 91 963 178019 199 218 46 64 478 627
 179130 80 226 398 682 853 64 949 50 98
 180073 89 112 288 586 763 818 181330
 71410 59 626 724 880 92 182213 55 42 429
 12 735 962 89 97 183101 240 587 622 75
 731 803 65 958 184521 684 88 781

WYGRANE POCIESZENIA

PO 50 ZŁ.

19 416 699 775 85 801 33 79 1099 206
 14 357 95 457 780 87 836 204 32 337 76
 643 734 837 3090 109 91 309 35 617 862
 993 4126 98 259 356 488 871 5071 356 85
 460 521 47 69 600 80 752 6010 47 100 216
 24 620 23 755 801 7080 120 73 214 85
 304 63 532 91 95 669 707 33 8019 65 254
 68 483 539 951 70 9104 673 830 65 77 945
 10262 603 733 872 11040 195 289 440
 720 12045 197 422 649 65 767 830 71 831
 989 13120 28 86 89 406 601 79 80 822
 981 14071 73 113 448 92 537 635 15111
 340 400 16056 102 20 336 514 29 703 57
 807 17030 96 234 563 83 659 846 90 923
 35 18124 224 65 478 586 748 865 920 26
 19152 380 440 520 675 732 50 810 973
 20018 154 336 82 431 669 868 83 995
 21007 36 226 393 430 56 86 534 42 80 87
 667 804 70 22223 493 707 85 23109 269
 353 469 707 67 919 24114 40 220 821
 22506 179 82 422 98 539 844 973 82 26152
 252 53 61 87 92 317 67 487 609 84 737
 871 95 997 27115 54 216 50 59 453 876
 962 28082 93 289 410 82 888 94 983 29100
 9 659 954 56
 30160 284 99 404 67 576 89 647 758
 965 31247 331 490 559 667 703 829 32005
 305 46 91 582 676 835 922 33167 214 394
 429 514 69 78 90 853 34008 56 427 551
 77 914 62 73 35061 306 21 457 760 97 99
 36010 120 212 876 840 909 37171 258 77
 370 523 49 717 843 915 38037 42 258 511
 96 672 730 848 39168 202 381 549 657 846
 74
 40070 127 69 363 597 663 755 805 41057
 108 69 339 732 38 894 42093 183 230 78
 493 639 59 91 847 923 26 43285 314 536
 48 864 978 44077 129 50 52 240 473 629
 911 61 45039 367 422 589 46379 408 644
 851 67 941 47045 484 653 55 48170 315
 428 530 56 49049 53 67 500 737 810
 50191 321 434 62 65 825 958 79 51044
 115 245 319 540 692 938 98 52027 98 143
 85 261 439 87 535 39 630 53245 489 558
 81 609 704 30 935 54004 52 152 276 491
 71 872 85 95 55493 56045 378 427 842
 948 57075 95 106 292 316 592 932 58023
 47 150 241 515 667 957 99059 82 409 558
 95 766 69
 60264 76 308 64 465 525 655 757 861
 955 61214 31 350 69 470 511 657 772 858
 959 63 62003 5 45 51 448 89 554 733 879
 911 63055 90 104 318 505 14 61 879 907
 79 64162 235 74 76 332 429 37 522 40 675
 842 65149 204 318 459 555 632 810 50
 66066 147 240 48 567 778 67181 621 68004
 224 40 516 69038 243 419 34 515 773 987
 70128 76 618 811 973 71029 135 69 999
 500 92 806 56 63 72157 86 426 49 532
 812 910 43 71 73001 24 61 82 74055 542
 616 842 75059 66 317 61 474 547 651 771
 840 83 76020 81 228 686 918 77337 71 436
 44 63 599 618 780 845 91 78047 225 95
 443 634 805 79081 297 408 572 754 859
 968
 80196 229 759 81225 345 61 705 698
 956 82183 329 47 447 514 90 661 83145
 89 236 673 77 766 993 84059 157 63 523
 603 33 81 811 53 85081 216 62 506 69 99
 803 52 86220 90 315 403 71 548 612 951
 87068 223 395 406 684 713 17 75 88055
 193 542 95 756 89086 120 33 87 382 709
 90042 68 181 311 91005 65 250 478 925
 59 92003 235 475 89 530 714 20 886 93084
 193 220 60 562 601 16 935 94217 403 511
 85 651 845 95612 702 72 987 96012 54 65
 131 37 55 384 658 755 97003 9 23 159 96
 219 44 83 476 95 653 807 990 98130 252
 75 520 964 99021 90 112 78 208 20 76
 407 73 533 817 908 28
 100155 203 375 84 588 836 77 919 61
 101011 116 515 716 56 834 102195 280
 86 337 419 49 555 967 103184 94 302 74
 611 919 25 85 104004 279 475 76 581 666
 893 957 70 85 105072 322 58 427 548 607
 9 861 908 99 106031 124 97 309 677 98 955
 62 107001 74 263 399 478 390 646 728
 870 922 108088 115 27 320 37 45 544 98
 612 46 109020 110 84 296 337 45 465 92
 619 79 92868 74 917
 110002 45 110 223 92 322 97 416 551
 616 32 788 928 926 233 112 70
 656 95 5 110 110 110 110 110 110 110 110
 381 102 511 110 110 110 110 110 110 110 110

115006 29 136 99 454 577 963 116112 31
 577 745 865 117055 178 276 351 82 85
 603 118104 377 506 683 725 119313 30
 400 723 845 82 931
 * 120299 359 447 77 673 81 90 730 74
 998 121044 49 50 64 208 90 653 99 762
 87 881 941 122186 296 405 37 512 26 705
 930 123168 293 303 14 409 93 815 990
 124184 300 125113 203 7 342 407 593 615
 752 880 126026 98 160 212 313 408 77
 643 76 933 127223 27 37 360 704 846
 128141 70 203 5 54 77 680 745 922 129189
 97 273 582 633 837 81 87
 130040 66 153 294 97 412 776 82 832
 131042 292 424 33 62 96 503 829 52 54
 927 132158 271 83 333 417 47 632 70 718
 75 133085 131 249 467 99 623 846 134041
 178 269 583 609 135020 51 64 161 211
 596 659 84 86 824 39 952 68 136152 382
 588 634 69 730 815 950 96 137006 11 34
 39 161 378 789 800 96 138030 43 124 34
 359 449 500 16 757 997 139021 103 41 408
 57 565 640 804 38 45
 140109 37 59 229 88 352 480 95 516
 820 80 141015 73 285 421 91 523 701 913
 61 93 142048 248 320 81 97 410 18 59
 619 774 143022 223 538 60 732 40 923
 144103 12 220 40 400 68 93 545 613 781
 927 145032 171 477 564 914 146009 65
 145 219 95 391 424 33 514 56 789 894
 989 147035 155 94 326 405 38 966 148198
 229 89 385 97 583 772 149541 85 90 96
 732 77
 150063 88 333 38 420 41 610 68 75 724
 80 64 68 80 151200 357 497 505 33 712
 819 54 904 48 152005 291 372 99 541 630
 781 818 68 153000 91 292 313 603 92 738
 893 930 84 91 154040 170

OWOC GRZECHU

TRAGICZNE DZIEJE, KTÓRE WSTRZĄSNĘŁY CAŁYM ŚWIATEM

Ciało starej Maciejowej zmartwiało. Rymkiewicz puścił je. Padło na ziemię.

Ani drgnęła więcej. Już nie żyła. Helzina cała trzęsa się ze strachu. Wybełkotała:

— O, Boże... O, Boże... Cóż my teraz pocznemy? I spojrziała odruchowo na nieboszczyka, jakby mogła mieć obawy, że ten oniemiały na wieki zimny trup będzie jeszcze mógł kiedyś świadczyć przeciw nim.

Rymkiewicz zaś był w swojego rodzaju wściekłym podnieceniu.

Rzekł:

— No, ale teraz już rzeczywiście jazda... śpieszymy się... teraz to już sprawa gardłowa... To już nie zabawki, tu chodzi o życie...

Helzina miała klucze. Zbliżyła się do biurka, leżąc na nogach. Próbowwała otwierać szuflady, ale ręce trzęsły jej się tak dalece, że nie mogła niczego dokonać. Niewłaściwie niekiedy klucze robiły wielkie rysy na politurze biurka.

Rymkiewicz wkońcu zniecierpliwiał się.

Zawołał:

— Dawaj...

Wyrwał jej klucze i sam zabrał się do otwierania.

Otworzył wreszcie pierwszą szufladę.

I teraz dopiero, oboje złoczyńcy spojrzeli po sobie, z jeszcze większym przerażeniem i jeszcze większą boleścią na twarzy, niż na obliczu leżącej tuż, martwej Maciejowej.

Szuflada była pusta...

Czem prędzej Rymkiewicz otworzył drugą, a ręka teraz już mu drgała nie mniej, niż Helzinie poprzednio...

W drugiej szufladzie także nic...

I w trzeciej znów nic...

Wreszcie w dwóch ostatnich — również nic...

Tu, dzika wściekłość opanowała Rymkiewicza. Rzucił się na wieśniaczkę i potrząsał nią gwałtownie, ściskając jej gardło silnymi dłońmi, jak przed chwilą Helzinie.

Była przekonana, że spotka ją los Maciejowej, więc w śmiertelnym lęku, krzyknęła:

— Ratuszku!.. Pomocy!..

— Pociągła? — wrzasnął Rymkiewicz.

— Nie kłamałam... Widziałam... Przysięgam, że widziałam na własne oczy.

— Gdzie te pieniądze? Gdzie te skarby? Gdzie, do diabła, gdzie?

— Nie wiem... Skąd mam wiedzieć?

— Łajdaczko!.. Jędzolo!.. Ja się z tobą rozprawię!..

— Panie doktorze — skomlała Helzina — łaski... łaski!.. Niech mnie pan nie zabija, panie doktorze, doktorze najmilszy!.. To doprawdy nie moja wina... Przysięgam na wszystkie świętości, że to wszystko tam rzeczywiście było... Musiał to gdzieś tam położyć... albo wywieźć... Widocznie miał tego za dużo... Nie czuł się bezpiecznie. Przybyliśmy zapóźno...

Rymkiewicz wypuścił ją z kleszczy swych rąk. Odetchnęła trochę. Uspokoila się. Zrozumiała, że jeżeli nie zabił jej za pierwszym popędem, to już teraz tego nie uczyni.

— Co teraz zrobić? — załamał ręce Rymkiewicz.

— Musimy uciekać. Lada chwila może ktoś nadejść — odparła Helzina.

I już uczyniła pierwszy krok w kierunku drzwi.

W tej samej chwili wszakże doktor krzyknął rozkazująco:

— Zostań.

— A czego pan doktor jeszcze ode mnie chce?

— Przedewszystkiem podnieś te banknoty, co tam się poniewierają pod biurkiem. Nie chcę ich. Możesz je sobie wziąć.

— A pan doktor?

Wzruszył ramionami. Gdyby tam były rzeczywiście setki lub choćby dziesiątki tysięcy, połakomiłby się na nie. Ale te kilka tysięcy i tak go nie uratowałyby. Nie warto mu się było paskudzić. A kto wie, czy nie były znaczone?

Rozkazał jej tylko:

— Przynieś mi natychmiast sznur, długości trzech do czterech metrów, grubości mniej więcej na mój palec... Wiesz, gdzie tego szukać?

— Tak, przyniosę sznur, na którym wieszam białinę po praniu.

— Więc prędzej, już...

Wyszła i wnet wróciła ze sznurem.

Rymkiewicz wziął sznurek, wdrapał się na biur-

ko i zaczepił sznurek o hak na suficie, który kiedyś służył do przymocowania żyrandola.

Uwiesił się oburącz na tym sznurze. Przekonał się, że sznur i hak, są dostatecznie mocne.

Zeszedł na dół, zrobił pętlę i otoczył nią szyję Maciejowej.

— Co pan robi, doktorze? — zapytała go Helzina, ciężko dysząc.

— Nie pytaj o nic, bo nie mam czasu na odpowiadania... Pomóż mi raczej ją podciągnąć... Ciągnij sznur... Ciągnij, a ja ją tymczasem będę podnosił... Nie bój się nic, głupia... Przecież baba nie żyje...

Po kilku sekundach już Maciejowa wisiała na haku, jak wisielec.

Tymczasem zupełnie w pobliżu rozległ się znów dźwięk pijackiej piosenki Łapca.

— Olaboga — przelekła się Helzina — mój stary tu wali...

— Więc wyjdźmy. Już tu nic więcej nie mamy do roboty.

Zzewnątrz coraz częściej rozlegał się ryk, wypędzanych na pastwisko krów.

Oboje niedoszli milionerzy wyszli z pokoju załoby i zbrodni.

Helzina szczerze zamknęła drzwi i wróciła do kuchni. Rymkiewicz wskoczył do powozu i odjechał.

Była ósma rano.

Rymkiewicz z trudem zaledwie porządkował swoje myśli.

Nie mógł. Głowa mu płonęła. Mózg parzył. Już nie potrafił myśleć. Bełkotał coś pod nosem, sam nie wiedząc, co. Powiedział sobie, że jest zgubiony, na łasce tej wieśniaczki, która może się wygada, gdy ją mocno przycisną. Zgubiony... Morderca...

I cóż tam się teraz stanie w tym przeklętym Małowie? Odrazu zrodzi się podejrzenie o usiłowanie kradzieży... Nieład w pokoju... Papiery porozrzucane. Szuflady otwarte... A nie można było wszystkiego doprowadzić do porządku, bo Helza przyszedł i mógł lada chwila wejść do pokoju...

A najważniejsza — jak postąpi Helzina?

Dalszy ciąg jutro.

KRZYK W NOCY

WSTRZASAJĄCE GROZA DZIEJE STRASZLIWEJ TAJEMNICY

Każdego ranka Paweł wstawał wraz ze wschodem słońca. Tak było też nazajutrz po spotkaniu z Zosią przy źródle. Chciał udać się tam od samego rana. Ale pogoda się zmieniła. Padał deszcz. Paweł był przez cały dzień zły.

Wieczorem Ryszard rzekł mu:

— Jeżeli jutro będzie pogoda, pójdę z tobą na polowanie.

Paweł nic nie odpowiedział. Gdyby Ryszard przyjrzał mu się, dostrzegłby, że Paweł, słysząc tę propozycję, drgnął zlekka i był nią niemile zaskoczony.

Nazajutrz słońce świeciło pięknie. Trudno było przypuścić, żeby deszcz miał padać.

Poszli obaj ze strzelbami na ramieniu, ale znacznie później, niż zwykle.

Ponieważ mieli na dwóch tylko jednego psa, nie mogli się więc zbytnio od siebie oddalać.

W pewnym momencie wszakże Paweł zniknął Ryszardowi z oczu, zostawiając mu psa. Było to właśnie w okolicy źródła...

Ryszard początkowo tego nawet nie zauważył, gdy to zaś spostrzegł, pomyślał sobie:

— Paweł ma coś na myśli, z czym nie chce się zwierzyć.

Polował wszakże dalej, aż nagle znalazł się przy ruinach klasztornych.

Wszedł do dozorczy, gdzie Kasia rzekła mu na powitanie:

— Ho, ho... widzę, że panowie się pogubili...

— A bo co?

— Pan Paweł jest tu już od godziny. Nie wiedział pan?

— Nie. Straciłem go z oczu i nie miałem pojęcia gdzie się podział.

Kaska figlarnie zmrużyła oczy, poczem szepnęła znacząco:

— Tak mi się widzi, że pan Paweł nie bażanta tu szuka...

— A cóż takiego?

— Już prędzej... bażancicy...

Tu roześmiała się świeżym wiejskim, zdrowym śmiechem, ukazując rząd zębów — perełek.

Potem dodała:

— Jest tam gdzieś dalej przy murze... Widziałam go tam przed chwilą. Jeżeli pan chce go spotkać, jest tam chyba jeszcze...

Ryszard odrazu zrozumiał, co Kaska miała na myśli. W tem wszystkim tkwi jakaś kobieta. Podnieciło to jego ciekawość. Przypomniał sobie, że brat od dwóch dni był bardzo jakby nerwowy i niespokojny.

Szepnął sobie:

— Już teraz wiem, o co chodzi.

I poszedł we wskazanym mu kierunku.

W chwili, gdy tam już się zbliżał, Nero, który nie przestawał węszyć ani na chwilę, nagle stanął za zaroślami.

Po chwili wyfrunął z nich bażant. Ryszard strzelił i trafił.

Aż tu stało się coś niezwykłego.

Czy huk wystrzału tak wstrząsnął ruinami, czy były zbyt podmyte deszczem?

Dość, że nagle oderwał się potężny kawał muru i padł na ziemię z trzaskiem grzmotu.

Ryszardowi nie mogło grozić żadne niebezpie-

czeństwo, bo był zbyt daleko od muru, natomiast z drugiej strony przy źródle musiał ktoś być, bo rozległy się zaraz po łomocie padającego muru dwa jęki. Jeden kobiecy, przesywający i przejmujący, a drugi męski...

Ryszardowi zdawało się, że poznał ten głos, zbladł więc śmiertelnie i skoczył ku ruinom, wołając:

— Pawełku... braciszku...

Kilkomu susami przeskoczył przez utworzone zwaly i sterty kamieni...

Po drugiej stronie ujrzał, że również ktoś biegnie. Poznał Pawła, z czego wynikało, że mu się nie stało. Natomiast nieco dalej na trawie ujrzał leżącą na trawie nieznaną pannę. Zastygła nieruchomo i wydawała się martwa.

Zosia tego dnia przybyła tu, aby dalej malować. Czyniła to już od dwóch godzin z wielkim zapałem, zupełnie nie widząc, ci się dzieje dookoła i nie dostrzegając, że z za kępki zarośli przypatrywał się temu bacznie z ukrycia Paweł Czarnomski.

Ale wielka jest siła spojrzenia. Gdy jest bardzo uporczywe, wydziela ze siebie jakiś magnetyczny prąd, sprawiając, że czuje się je na sobie.

Więc i Zosia dwukrotnie odwracała się, przyciągana magnetyzmem tego spojrzenia i skierowała wzrok na zarośla, za którymi siedział Paweł. Nie dostrzegła go wszakże.

Brała się więc zpowrotem do malowania, ale ten sam prąd przeszkadzał jej nadal i gniewał, bo nie mogła pracować z takim zapałem, jak poprzednio.

Wtem drgnęła na odgłos strzału Ryszarda.

Po chwili mur się zarysował i ogromny kamień spadł jej na głowę. Padła nieprzytomnie. Drugi kawał muru strząsnął jej przybory malarskie, łamiąc podstawkę i dziurawiąc płótno, łamiąc paletę i rozpryskując farby.

Po chwili do Zosi podbiegli obaj bracia, obaj błądzi, osłupiali i przerażeni, przejeżdżając do głębi tem, co się stało....

Dalszy ciąg nastąpi.

CZYTAJCIE

„Wesołe Wiadomości”

CENA 10 GROSZY

Już ukazał się
zeszyt

60 PORWANA

W NOC POSLUBNA

Dzieje miłości i cierpienia niewinnych serc.
Do nabycia we wszystkich kioskach krakowskich
Cena 20 gr. Zeszyt 1 BEZPŁATNIE.

Maj
24
Piątek
Jeanny

KRONIKA KRAKOWA

Epilog morderstwa w Prokocimiu

W Prokocimiu odbyło się dnia 10 listopada ub. roku wesele w domu Stanisława Ziętary.

Prócz gości miejscowych przybyli na wesele także mieszkańcy Płaszowa, Franciszek Zakrocki, Józef Heretyk, Jan Dziegiel i Katarzyna Siatkowa z dwoma córkami, Genowefą i Marią.

Kiedy zabawa weselna miała się ku końcowi, wybrali się Płaszowianie w drogę powrotną do domu.

Gdy Płaszowianie znaleźli się koło sklepu Kwiecińskiego w Prokocimiu, natknęli się na grupę miejscowych chłopaków, dopraszających się, by Płaszowianie zafundowali im wódkę. Spotkanie i rozmowę zakończono szybkim odejściem z pod sklepu.

Towarzystwo płaszowskie poczęło się zastanawiać co robić, bo zauważyło, iż wobec odmowy zafundowania wódki, Prokocimianie zajęli wobec nich wrogą postawę. Chcieli wrócić się do Ziętarów, ale ostatecznie postanowiono iść dalej, tembardziej że Zakrocki czując się pewnym siebie wykrzykiwał, że „chyba nie był kozakiem, jakby trzech noży nie miał wbitych w plecy”.

Gromada z pod sklepu Kwiecińskiego szybko się uzbroiła. Z pobliskiego sklepu wyrwano balaski, a za chwilę zaatakowali Płaszowian.

Bójka trwała krótko. Jeden z Prokocimian, Tadeusz Ziarnicki uderzył w głowę Zakrockiego balaską, zaopatrzoną gwoździem resztę Płaszowian pobito łej,

poczem sprawcy się rozbiegli Zakrocki przewieziony do szpitala św. Łazarza zmarł.

Dochodzenia doprowadziły do ujęcia sprawców, a mianowicie prócz Ziarnickiego, Józefa Kołaczka, Leopolda Koska i Jana Krzemienia. Sprawcy krwawej bójki zasiedli przed trybunałem sądu okr. karnego w Krakowie.

W wyniku rozprawy Tadeusz Ziarnicki został skazany na 4 lata więzienia, Kołaczek na 10 miesięcy więzienia, zaś Leopold Koska na 9 miesięcy domu poprawy. Krzemień został uniewinniony.

Trybunałowi przew. s. o. dr. Frey wotowali s. s. o. dr. Zaliński i dr. Merunowicz, oskarżał prok. dr. Pęchalcki.

Proces o milionowe nadużycia w spółce „Caro”

Przed sądem apelacyjnym w Krakowie odbyła się wczoraj rozprawa w sprawie skazanych przed kilku miesiącami dyrektorów kasy targowej „Caro” Landau i dra Porębskiego. Swego czasu sąd okr. skazał oskarżonych na karę aresztu po 5 miesięcy więzienia za fałszowa-

nie bilansów.

Proces budzi olbrzymie zainteresowanie, gdyż miasto poniosło wskutek gospodarki zawiadawców szkody idące w milion złotych.

Na wczorajszej rozprawie odczytywano akta sprawy, poczem rozprawę odroczone do dnia

dzisiejszego.

W dniu dzisiejszym zapadnie prawdopodobnie wyrok.

Trybunałowi przew. s. a. dr. Podobiński, wot. s. a. dr. Ostrega i dr. Łaba. Oskarża prok. Günther, bronią adw. dr. Ader i dr. Frühling.

Tajemnicza śmierć naczelnika Urzędu Skarbowego

Komunikat policyjny podał, że w sobotę 18 bm. w okolicy Parku Krakowskiego, zmarł na udar serca mężczyzna nieznanego nazwiska.

W toku dochodzeń stwierdzono, że zmarłym jest śp. Adam Onyszkiewicz, lat 34, naczelnik Urzędu Skarbowego w Szubinie. Stwierdzono, że znajdująca się w portfelu zmarłego gotówka została skradziona, natomiast przeprowadzona sekcja zwłok

wykazała, że denat nie cierpiał na wadę sercową.

W tej tajemniczej sprawie toczy się dalej śledztwo.

Obecnie ujawniono, że zmarły przybył z Poznania w towarzystwie 2 osobników. Pociąg zatrzymał się o świcie w Bonarce czekając na wjazd do Krakowa.

Wówczas śp. Onyszkiewicz wraz z towarzyszącymi podróżni wsiadł do auta, by wcześniej znaleźć się w Krakowie.

Tu ndano się do jednego z lokali w śródmieściu. Potem dwaj osobnicy zawołali fiakra i nsadowili w dorozce ślaniającego się śp. Onyszkiewicza, polecając odwieźć go rzekomo do rodziny na ul. Karmelićką.

Śmiertelny epilog jest już znany. Tragedję tego tajemniczego wypadku, zwiększa fakt, że zmarły okrył żałobą przed niespełna 3 miesiącami poślubioną żonę.

Skazanie awanturniczego szofera

Przed sądem okręgowym karnym w Krakowie zasiadł wczoraj na ławie oskarżonych Władysław Stanisław, lat 47, szofer z Krakowa.

Wedle akt oskarżenia sprawa przedstawia się następująco: Dnia 27 marca bieżącego r. oskarżony w stanie podchmielnym wywołał awanturę na dworcu w Krakowie i słownie znieważał funkcjonariusza kole-

jowego jak również posterunkowych.

Ponadto osk. Stanisław wyludził pożywienie i napoje w restauracji dworca kolejowego.

Sąd skazał osk. Stanisława na łączną karę 6 miesięcy bezwzględnej więzienia.

Rozp. przew. s. o. dr. Bobilewicz, osk. prok. dr. Dulęba.

Zniżka do kin: „Adria”, „Atlantio”, „Świt”,
lub „Bagatela”.
dla Czytelników „Ostatnich Wiadomości Krakowskich”
Ważny tylko w dniu 24 maja 1935 r.

Nadużycia w fabryce Krysztal

Sąd krakowski w osobie s. o. dr. Bobilewicz oraz prok. dr. Dulęby, rozpatrywał wczoraj sprawę Artura Kozubowskiego, urzędnika Fabryki Cukrów i Czekolady „Krysztal” w Podgórzu, zamieszkały przy ul. Wrocławskiej 34, który był oskarżony o sprzeniewierzenie kwoty 7.311,37 zł.

Oskarżony Kozubowski był zajęty jako urzędnik i inkasent

firmy „Krysztal”.

W latach 1929 do 1934 Kozubowski naruszył zaufanie i sprzeniewierzył kwotę 7.311,37 zł.

Rozprawę odroczone.

Aresztowania

Policja krakowska aresztowała Stachowskiego Kazimierza, lat 27, malarza pokojowego, zamieszkałego przy ul. Przegon 12, Surmińskiego Daniela, lat 22,

De wynajęta (lub do sprzedania) w Rabce willa sadająca się na kolonijną ochronkę pensjonat z 16 nbiagacjami pomieszczenia 70 dzieci lub 50 osób dorosłych. Las, rzeka w pobliżu. Wolna od taksy. Zgłoszenia listownie do Red. Ost. Wiadomości Krakowskich pod „Rabka”.

robotnika, Jarzycę Józefa, lat 31, robotnika, za kradzież oraz Hirschtritta Józefa, lat 28, czapnika, zam. przy ul. Podbrzezie 3 za współudział w kradzieży skór wartości 5.000 zł.

Wieczór autorski Karala Müllera odbędzie się w sobotę, dnia 25. maja o godz. 18-tej, w sali Stow. Młodych Mzyków, przy ul. Sławkowskiej 12.

Sensacyjny dozór policyjny nad adwokatem

Wielką sensację w sferach prawniczych Krakowa wywołało zawieszenie dozoru policyjnego nad adw. drem Ludwikiem Steinbergiem. Zarządzenie to wydane zostało w związku z pewnymi nieprawidłowościami w postępowaniu konkursowym do majątku fabryki wyrobów platerowych „Sowa” w Krakowie.

Majątek fabryki, który sięgał wartości około pół miliona zł., ulotnił się w niezrozumiały sposób. Aezkolwiek w ostatnim czasie sprzedano maszyny, to mimo to, masa konkursowa nie posiada ani grosza.

Dr. Steinberg był zawiadawcą masy konkursowej, a zarządzenie władz ma jako przyczynę właśnie sprawę upadłości fabryki „Sowa”.

Śmiertelny wypadek na ul. Florjańskiej

Po pogrzebie Marszałka Piłsudskiego donosiliśmy o tragicznym wypadku, jakiemu uległ Antoni Wierzbicki z Nowego Sącza, który podczas przeciągania konduktu żałobnego spadł z dachu 3-piętrowej realności przy ul. Florjańskiej 3 odnosząc ciężkie obrażenia ciała.

Przewieziony w stanie ciężkim do szpitala, mimo wszelkiej pomocy lekarskiej, Wierzbicki zmarł. Pogrzeb odbędzie się w Nowym Sączu.

Zabity na dachu pociągu

Wczoraj w nocy dokonano na stacji kolejowej w Tunelu na dachu wagonu pocztowego pociągu osobowego Nr. 112 idącego z Krakowa do Kielc straszniego odkrycia.

Stwierdzono mianowicie, że leżały na nim zwłoki nieznanego 16-letniego chłopca.

Przy trupie nie znaleziono żadnych dokumentów, to też nie udało ustalić jego tożsamości. Przypuszczalnie był to włóczęga, który jakimś sposobem wdrapał się na dach wozu pocztowego, chcąc odbyć podróż. Najprawdopodobniej musiał uderzyć głową w jakąś wystającą część żelazną mostu, co spowodowało śmierć.

Bandyci przed sądem

Jak się dowiadujemy w czwartek staną przed sądem sprawcy napadn rabunkowego na listonosza przy ul. Sławkowskiej.

Akt oskarżenia przeciw Eichenwaldowi i Siegfriedowi którzy 8 b. m. dokonali napadu na listonosza pieniężnego w śródmieściu Krakowa, już wygotowany przez prokuratora Dr. Stawarskiego przysłano władzom sądowym.

Przewiduje się, że rozprawa odbędzie się przed sądem przysięgłych już w najbliższej kadencji, t. j. w czwartku.

Teatr miejski: „Trafika pani generalowej”.

Repertuar kin krakowskich

Adria: „Wesola wdówka”.
Apollo: Nie chcę wiedzieć kim jesteś
Atlantio: „Serce indjanki”.
Bagatela: „Uwodzicielka” i rawja „Całuj tylko w maju”.
Dom żołnierza „Nie będziesz kurtyzanką”.
Promień: „Imperatorewa” i „Ordynans”.
Sokół: „Czy Lucyna to dziewczyna”.
Słonko: „Królowa Krytyka”.
Świt: „Pogromcy indjan” i Whisky i dolary”.
Sztuka: „Hop! Hop! Betty hop!”
Ulecha: „Czerwony sultan”.
Wanda: „Ludzie w bieli”.
Zorza: „Zdobycie cię muszę”.

Fotoplastikon: „Szczepanek”: Jamajka Wycieczka po wyspie.
Senacka: Pierwsze chwile Armii polskiej po wojnie.

Radjo

Kraków G. 12.00 Hejnał 12.03 Tr. a
Warsz. 12.50 Transm. z Warsz. 13.30
Trio fortepianowa 13.55 Transm. z
Warsz. 18.30 Koncert 19.15 Pogadanka
strzelecka 19.25 Wiadomości sportowe
19.29 Transm. z Warsz. i Lwowa
20.00 Dokąd jechać w święto? 20.05
Pogadanka muzyczna 20.15 Transm. z
Warsz. i Wilna.

Noony dyżur aptek:

Apteka pod Złotą Koroą Rynek gł 22,
pod Gwiazdą Florjańska 15, pod
Opatrzością Karmelićką 23. Warszawska
Aleja 29-go Listopada 17, pod
Aniołem Dietla 76.

Podgórze pod Hygeą Kalwaryjska 27

Noony dyżur lekarzy

Dr. Hass Adolf Sarogo 19. Dr. Jar-
kowiec Ignacy Wrzesińska 9. Dr. Ra-
binstein Dora Dietla 99. Dr. Toche-
wicz Leon Karmelićka 9.

Hold młodzieży śp. Marsz. Piłsudskiemu

W dniu wczorajszym 11.000 młodzieży szkolnej złożyło hold prochom Wodza Narodu śp. Marszałkowi Józefowi Piłsudskiemu w katedrze Wawelskiej.

Pogotowie ratunkowe udzieliło pomocy 100 dzieciom którzy zaśląbli podczas pochodu.

Zatruty alkoholem przy Aleji Słowackiego

65-letni handlarz uliczny Adam Raszkowitz zatrut się wczoraj przy Aleji Słowackiego L. 151 w Krakowie przez wypicie nadmiernej ilości spirytusu denaturowanego.

Przybyły lekarz pogotowia stwierdził zgon.

Samobójstwo w areszcie przy ul. Kanoniczej

W aresztach miejskich przy ul. Kanoniczej w Krakowie powiesił się wczoraj 32 letni robotnik z Borku Fałęckiego Władysław Berger.

Przybyły lekarz pogotowia stwierdził zgon.

Wykrycie kryjówki nierządu

Ostatni, tego rodzaju ujawniony wypadek miał miejsce w Kowlu, w hotelu „Savoy”. Właścicielką hotelu jest 60-letnia rajfarka Fajner, a pomocnikiem przy prowadzeniu „hotelu” jest jej godny synek 30-letni Hersz Fajner. Stałymi gośćmi hotelu są zawodowe prostytutki.

Do hotelu przybyła pewnego razu policja obyczajowa. Do jednego z pokoi odmówiono policji dostępu. Rzekomo tn zamieszkały gość zamknął pokój i wyszedł, klucz zabierając za sobą. Policja nie uwierzyła — pokój otwarto pod przymusem. W pokoju znajdowały się dwie prostytutki z dwoma mężczyznami.

REDAKCJA i ADMINISTRACJA; Kraków, ul. Na Gródku 2 — Telefon 173-02 (od godz. 8—11 w pol.)

CENY OGŁOSZEŃ: w Kronice krakowskiej cała strona 800 zł., pół strony 500 zł. wiersz mm. 50 gr.

Odpowiedzialny Redaktor i Wydawca Alfred Kwiatkowski

Drobne 15 groszy za wyraz
Drukarnia „Monopol” Kraków, Na Gródku 2 Telefon. 173-02